

Rozhodnutí Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 14.09.1983, sp. zn. 1 T 12/83, ECLI:CZ:KSHK:1983:1.T.12.1983.1

Číslo: 28/1984

Právní věta: Pachatelem (spolupachatelem) trestného činu znásilnění podle § 241 tr. zák. může být i žena, jestliže násilím nebo pohrůzkou bezprostředního násilí donutí jinou ženu k souloži s mužem.

Soud: Krajský soud v Hradci Králové

Datum rozhodnutí: 14.09.1983

Spisová značka: 1 T 12/83

Číslo rozhodnutí: 28

Číslo sešitu: 4-5

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Pachatelství, Spolupachatelství, Znásilnění

Předpisy: 140/1961 Sb. § 9 odst. 1
§ 241
§ 9 odst. 2

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 28/1984 sb. rozh.

Pachatelem (spolupachatelem) trestného činu znásilnění podle § 241 tr. zák. může být i žena, jestliže násilím nebo pohrůzkou bezprostředního násilí donutí jinou ženu k souloži s mužem.

(Rozhodnutí krajského soudu v Hradci Králové z 14. 9. 1983 sp. zn. [1 T 12/83](#).)

Rozsudkem krajského soudu v Hradci Králové ze dne 14. září 1983 sp. zn. [1 T 12/83](#) byli obžalovaní J. P. a L. P. uznáni vinnými spolupachatelstvím pokračujícího trestného činu znásilnění podle § 9 odst. 2, § 241 odst. 1, 2 písm. b), § 241 odst. 1 tr. zák., který spáchali tak, že po předchozí dohodě od května 1982 do června 1983 ve svém bytě v P. násilím donutili L. G., nar. 28. 6. 1967, dceru obžalované L. P. z prvního manželství, k opakovaným souložím s J. P., a to tak, že ji povalili na postel, obžalovaná L. P. překonávala její odpor tak, že ji střídavě držela za ruce a za nohy a obžalovaný J. P. provedl s L. G. soulož, ačkoliv věděli, že zpočátku L. G. nemá ještě 15 let a v tomto jednání pokračovali i v době, kdy tento věk dovršila.

Za to byli odsouzeni, a to obžalovaný J. P. k trestu odnětí svobody v trvání osmi a půl roku, obžalovaná L. P. k trestu odnětí svobody v trvání pěti a půl roku, oba v první nápravně výchovné

skupině.

U obžalované L. P. se rozsudek krajského soudu stal pravomocným v prvním stupni, Odvolání obžalovaného J. P. zamítl Nejvyšší soud ČSR jako nedůvodné podle § 256 tr. ř.

Z odůvodnění:

V roce 1975 uzavřel obžalovaný J. P. manželství se spoluobžalovanou L. P. U obžalované šlo o druhé manželství. Z prvního manželství měla do své výchovy svěřenou dceru L. G., nar. 28. 6. 1967. V roce 1982 udržoval obžalovaný poměr s cizí ženou a tuto skutečnost se jeho manželka dozvěděla. Naléhala na něho, aby známosti zanechal. Obžalovaný s tím souhlasil za podmínky, že mu umožní, aby se pohlavně stýkal s dcerou obžalované L., která s nimi žila ve společné domácnosti. Po počátečním nesouhlasu se nakonec tomuto návrhu podvolila z obavy, že by jinak manžel rodinu opustil. V přesně nezjištěný den v květnu 1982, tedy v době, kdy L. G. ještě nebylo 15 let, po předchozí společné dohodě vylákala obžalovaná dceru do ložnice pod záminkou, že jí obžalovaný chce něco říci. V ložnici se poškozená dozvěděla skutečný důvod své přítomnosti a navržený pohlavní styk odmítla. Obžalovaný ji proto povalil na postel a její odpor pomáhala překonat i obžalovaná tím, že ji držela za ruce, resp. roztahovala dceři nohy, aby obžalovaný mohl souložit. Ten pohlavní styk také uskutečnil. Tato situace se pak vícekrát opakovala, podle výpovědi poškozené jednou za dva týdny, podle výpovědi obžalované jednou za měsíc mimo dobu, kdy od července do září 1982 byla L. G. u svého vlastního otce v Praze. Obžalovaní vždy násilím přiměli poškozenou k souloži, která se bránila, házela sebou a plakala. Ze strachu před obžalovanými však nikomu nic neřekla. Teprve v červnu 1983 na dotaz své babičky, proč je stále bita, se jí s celou věcí svěřila.

Obžalovaný J. P. doznal v přípravném řízení opakovaně násilně vynucený pohlavní styk s poškozenou, doznal, že poprvé se takového jednání dopustil v květnu 1982, kdy ještě nebylo poškozené 15 let a popsal i způsob, jak mu manželka pomáhala, aby mohl s poškozenou souložit, tzn. střídavé držení za ruce a nohy, roztahování nohou, překonávání jejího odporu. Obžalovaný doznal, že poškozená s pohlavním stykem nesouhlasila, bránila se, házela sebou, zpravidla plakala. U hlavního líčení svoji výpověď změnil tak, že především neznal přesně, kdy se poškozená narodila, přičemž k prvnímu pohlavnímu styku mělo dojít až koncem června. Také nesouhlas se souložemi byl spíš projevem ostychu a nechuti, než že by šlo o vážně myšlený odpor. Podle nové verze obžalovaného se na ně obžalovaná P. jen dívala, aniž by mu nějak k dosažení soulože pomáhala. Obžalovaný vysvětlil změnu své obhajoby tak, že v přípravném řízení byl rozrušen a nemohl si pamatovat věci starší jednoho roku.

Obžalovaná L. P. doznala shora vylíčený skutkový děj. Potvrdila, že ještě před dovršením 15. roku věku dcery došlo k jejímu prvnímu znásilnění, se kterým souhlasila a kterému byla nápomocna z obavy, že by jinak manžela ztratila. Poté, co se dozvěděla o jeho známosti s jinou ženou a vytýkala mu to, souhlasil s přerušением takové známosti za cenu, že se bude moci pohlavně stýkat s dcerou obžalované. Obžalovaná potvrdila násilí, kterým byla opakovaně dcera donucena k souloži, a také doznala svůj podíl, když výslovně uvedla, že držela dceru nebo jí roztahovala nohy proto, aby přemohla její odpor.

Výpověď poškozené odpovídá doznání obžalované. L. G. se ve své výpovědi liší jen údajem, že matka jí také svlékala, což obžalovaná popřela. Jinak shodně popsala, že byla vždy obžalovanými povalena na postel, svlečena ve spodní části těla. Obžalovaný na ní ležel a matka jí především držela nohy, protože se bránila mimo jiné též kopáním. Obžalovaní ji pustili až po dokonání soulože. Takové jednání se opakovalo přibližně po čtrnácti dnech až do 9. 6. 1983. Z obžalovaných měla strach, byla bita, když jim pohrozila, že celou věc oznámí; teprve v červnu t. r. na dotaz své babičky jí všechno řekla.

Podle výpovědi poškozené započalo jednání obžalovaných v době, kdy jí zcela jistě nebylo ještě patnáct let. Nepochybné je opakované užití násilí obou obžalovaných k dosažení soulože. V těchto bodech se také výpovědi poškozené a obžalovaných (J. P. z přípravného řízení) shodují.

Soud dospěl k závěru, že oba obžalovaní společným jednáním donutili poškozenou k souloži, přičemž část jednání spáchali v době, kdy poškozené ještě nebylo patnáct let, a dále pokračovali v takovém jednání i v době, kdy poškozená byla starší 15 let. Tím spáchali pokračující trestný čin znásilnění podle § 241 odst. 1, 2 písm. b) tr. zák. (zahrnující dobu do 28. 6. 1982 a podle § 241 odst. 1 tr. zák. (zahrnující dobu po 28. 6. 1982)). Podle § 88 tr. zák. okolnosti případu - tedy zejména fakt, že šlo o znásilnění vlastní dcery obžalované a déletrvající bezohledné jednání vůči ní, zvyšují stupeň společenské nebezpečnosti jejich jednání do té míry, že je nutno je posoudit i podle přísnějšího ustanovení § 241 odst. 2 tr. zák.

Ze znaleckého posudku z oboru soudní psychiatrie a sexuologie, zpracovaného prof. MUDr. M. Z., DrSc, a MUDr. S. P. vyplývá, že u obžalovaných nebyly zjištěny příznaky žádné duševní poruchy. Rovněž nebyla zjištěna sexuální deviace chorobného rázu. U obžalované L. P. byla zjištěna defektuozita osobnosti a intelektu takového charakteru a intenzity, že její schopnost rozpoznávací byla lehce snížena a také u schopnosti ovládací konstatovali znalci lehké až středně těžké snížení této schopnosti. Poruchy paměti však u obžalované nebyly zjištěny. Za své jednání jsou proto oba obžalovaní trestně odpovědní (§ 12 tr. zák.).